

มาตรการด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวต่างชาติ
ที่ส่งผลต่อการป้องกันอาชญากรรมในจังหวัดเชียงใหม่

Safety Measures for Foreign Tourists and Their Impact
on Crime Prevention in Chiang Mai Province

ปราบดา สุขสุนทรีย์¹

กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว 2 กองบัญชาการตำรวจท่องเที่ยว
999 หมู่ที่ 1 ตำบลหนองปรือ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ 10540, ประเทศไทย
อีเมลติดต่อ: 6481009424@student.chula.ac.th

Prabda Suksuntree²

Tourist Polive Division 2, Tourist Police Bureau
999 Moo 1, Nongprue, Bangplee, Samut Prakan 10540, Thailand
Email: 6481009424@student.chula.ac.th

อุนิษา เลิศโตมรสกุล³

สาขาวิชาอาชญวิทยาและงานยุติธรรม ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
254 ถนนพญาไท แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330, ประเทศไทย
อีเมลติดต่อ: unisa@yahoo.com

Unisa Lerdtomornsakul⁴

Major of Criminology and Criminal Justice, Department of Sociology and Anthropology,
Faculty of Political Science, Chulalongkorn University
254 Phayathai Road, Wangmai, Pathumwan, Bangkok 10330, Thailand
Email: unisa@yahoo.com

Received: June 30, 2025 Revised: October 14, 2025 Accepted: October 17, 2025

¹ พ.ต.ท., นักวิจัยอิสระด้านอาชญวิทยาและกระบวนการยุติธรรม.

² Pol.Lt.Col., Independent Researcher in Criminology and Justice.

³ รองศาสตราจารย์, อาจารย์.

⁴ Associate Professor, Lecturer.

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์มาตรการด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ที่ส่งผลต่อการป้องกันอาชญากรรมในจังหวัดเชียงใหม่ การวิจัยนี้ มุ่งเน้นไปที่การศึกษามาตรการต่าง ๆ ของหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่ปฏิบัติหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวต่างชาติในจังหวัดเชียงใหม่ รวมถึงแนวทางในการสร้างหรือเพิ่มมาตรการในอนาคตที่เหมาะสม โดยใช้วิธีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพจากเอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการเชื่อมโยงทฤษฎีและแนวคิดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม ทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมโดยสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

จากการศึกษาพบว่า มาตรการรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ยังดำเนินไปแบบแยกส่วน แต่ละหน่วยงานมีแนวทางและเทคโนโลยีของตนเองโดยขาดการบูรณาการร่วม แม้จะมีระบบตรวจตรากล้องวงจรปิด หรือฐานข้อมูลต่าง ๆ แต่ไม่ถูกเชื่อมโยงเพื่อใช้ประโยชน์ร่วมกัน นอกจากนี้ยังไม่มี การซักซ้อมแผนเผชิญเหตุร่วมระหว่างรัฐ เอกชน และชุมชน เมื่อเกิดปัญหามักแก้ไขแยกส่วนและไม่เก็บสถิติกลางเพื่อนำไปถอดบทเรียน การบังคับใช้กฎหมายที่มีอยู่ก็มักไม่บรรลุผลจริง ทั้งในกรณีเอาผิดอาชญากรรม การปล่อยเช่ารถโดยไม่ถูกกฎหมาย หรือแม้กระทั่งกระบวนการสอบสวนเมื่อนักท่องเที่ยวเป็นคู่กรณีที่ยังขาดความเข้าใจ ขณะเดียวกัน การสื่อสารประชาสัมพันธ์ด้านความปลอดภัยก็ยังไม่เข้มข้นเพียงพอ นักท่องเที่ยวจำนวนมากต้องหาข้อมูลด้วยตนเองหรือสอบถามจากผู้นำเที่ยว ซึ่งส่งผลต่อความเชื่อมั่นโดยรวมของเชียงใหม่ในฐานะเมืองท่องเที่ยว การแก้ไขปัญหาเหล่านี้จำเป็นต้องขับเคลื่อนเชิงระบบ ผ่านการบูรณาการหน่วยงาน การซักซ้อมร่วม การใช้เทคโนโลยีแบบแพลตฟอร์มกลาง การบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง และการสื่อสารเชิงรุกหลายภาษาเพื่อสร้างความมั่นใจแก่นักท่องเที่ยวต่างชาติ

คำสำคัญ: มาตรการด้านความปลอดภัย; นักท่องเที่ยวต่างชาติ; การป้องกันอาชญากรรม; จังหวัดเชียงใหม่

Abstract

This study aims to examine and analyze safety measures for international tourists in Chiang Mai Province and their role in crime prevention. The research focuses on the practices of government and private agencies directly involved in tourist safety, as well as possible directions for future development. A qualitative research design was applied, drawing on documentary analysis, secondary data, and relevant theoretical frameworks such as the Crime Triangle and Crime Prevention Through Environmental Design (CPTED).

Findings indicate that existing safety measures are fragmented, with agencies implementing their own systems and technologies in isolation. Despite the presence of surveillance tools, AI-based cameras, and various databases, these are not integrated for collective use. Moreover, joint emergency drills are absent, leading to uncoordinated responses and a lack of centralized statistical records for prevention planning. Law enforcement mechanisms, though formally in place, often fail in practice, evident in cases of tourist exploitation, unlawful vehicle rentals, and investigative processes where officers lack adequate knowledge of procedures involving foreigners.

Communication strategies are similarly weak; many tourists rely on self-sourced information or tour guides, which undermines trust in Chiang Mai's safety standards.

The study argues for systemic reform through integrated inter-agency cooperation, joint emergency simulations, the establishment of centralized technological platforms and databases, strict law enforcement, and proactive multilingual communication strategies. Such measures are critical to strengthening international tourists' confidence and sustaining Chiang Mai's image as a safe and reliable global tourism destination.

Keywords: Safety Measures; Foreign Tourists; Crime Prevention; Chiang Mai

1. บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ สร้างรายได้สูงสุดให้ประเทศต่อเนื่องหลายปี เนื่องจากทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลายและกระจายอยู่ทุกภูมิภาค ก่อนการระบาดของโควิด-19 ในปี 2562 ประเทศไทยมีนักท่องเที่ยวต่างชาติมากกว่า 19 ล้านคน โดยจีน มาเลเซีย รัสเซีย ญี่ปุ่น และอินเดียเป็นกลุ่มหลัก สร้างรายได้รวมสูงกว่าภาคการส่งออกสินค้า และแม้โลกจะเผชิญวิกฤตเศรษฐกิจจากโรคระบาดและสงคราม แต่ไทยยังคงเป็นจุดหมายที่ได้รับความนิยม ตัวอย่างเช่นในปี 2566 มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามากว่า 27 ล้านคน รัฐบาลให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างมาก ทั้งการยกเลิกการขอวีซ่าให้กับบางประเทศและการผลักดันนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจ โดยเฉพาะการดึงดูดนักท่องเที่ยวจีนซึ่งเป็นตลาดใหญ่ ข้อมูลจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในปี 2566 ชี้ว่า ประเทศมาเลเซีย ประเทศจีน ประเทศเกาหลี ประเทศอินเดีย และประเทศรัสเซีย เป็นกลุ่มที่เดินทางเข้าไทยมากที่สุด จังหวัดเชียงใหม่ยังคงเป็นหนึ่งในสามจุดหมายยอดนิยม เนื่องจากมีทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม และประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ นักท่องเที่ยวจีนสร้างรายได้มหาศาลและมีแนวโน้มเติบโตอย่างต่อเนื่อง

อย่างไรก็ตาม ความปลอดภัยยังเป็นปัจจัยสำคัญที่นักท่องเที่ยวใช้ตัดสินใจเดินทาง⁵ เหตุอาชญากรรมและอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง เช่น การฆาตกรรม การลักทรัพย์ การฉ้อโกง และการก่อการร้าย สร้างความกังวลและส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยว เหตุการณ์สะเทือนขวัญอย่างคดีเกาะเต่าในปี 2557 หรือเหตุระเบิดแยกราชประสงค์ในปี 2558 เป็นตัวอย่างที่ทำให้ความเชื่อมั่นลดลงทันที ก่อให้เกิดการสูญเสียรายได้และนักท่องเที่ยวจำนวนมาก⁶ ปัญหาอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวสามารถแบ่งออกเป็นเจ็ดกลุ่มหลัก ได้แก่ อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน การเอารัดเอาเปรียบในการซื้อสินค้าและบริการ ปัญหายาเสพติด โสเภณี การก่อการร้าย และการพนัน ทั้งหมดนี้ล้วนส่งผลกระทบต่อความรู้สึกปลอดภัยของนักท่องเที่ยว รวมทั้งสร้างภาพลักษณ์เชิงลบต่อประเทศไทย โดยเฉพาะเมื่อสื่อต่างประเทศรายงานอย่างกว้างขวาง

⁵ Mansfeld, Y., & Pizam, A *Tourism, security and safety: From theory to practice*. (Oxford: Elsevier, 2006), 22.

⁶ Corbet, S., O'Connell, J. F., Efthymiou, M., Guionard, C., & Lucey, B., "The impact of terrorism on European tourism," *Annals of Tourism Research*, no. 75 (March 2019): 1–17.

แม้หน่วยงานของรัฐ เช่น กองบัญชาการตำรวจท่องเที่ยว สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยว ได้ดำเนินงานเพื่อป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมแต่ข้อมูลเชิงประจักษ์เกี่ยวกับความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยวในจังหวัดสำคัญอย่างเชียงใหม่ยังไม่เพียงพอ การจัดเก็บข้อมูลเชิงระบบและการพัฒนามาตรการเชิงป้องกันจึงเป็นเรื่องจำเป็น การแก้ปัญหาด้านความปลอดภัยจำเป็นต้องบูรณาการมาตรการต่าง ๆ ทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมาย การจัดตั้งกองกำลังหรือสายตรวจเฉพาะด้านการท่องเที่ยว การใช้เทคโนโลยี เช่น กล้องวงจรปิด หรือกล้อง CCTV. และระบบไฟถนน รวมถึงการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวเพื่อป้องกันการตกเป็นเหยื่อ การเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนท้องถิ่นจะช่วยให้มาตรการมีประสิทธิภาพมากขึ้นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแม้จะสร้างรายได้มหาศาล แต่ยังเผชิญปัญหาความปลอดภัยที่เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการเติบโตอย่างยั่งยืน ประเทศไทย โดยเฉพาะจังหวัดเชียงใหม่ จำเป็นต้องพัฒนามาตรการรักษาความปลอดภัยที่ครอบคลุมและเชื่อถือได้ เพื่อสร้างความมั่นใจให้นักท่องเที่ยวทั้งในปัจจุบันและอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษามาตรการด้านความปลอดภัยเพื่อป้องกันอาชญากรรมให้แก่นักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาท่องเที่ยว จังหวัดเชียงใหม่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน

1.2.2 เพื่อศึกษาสถานการณ์สภาพปัญหาและจุดอ่อน-จุดแข็ง ของมาตรการด้านความปลอดภัยนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่

1.2.3 เพื่อพัฒนามาตรการด้านความปลอดภัยนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่

1.3 ขอบเขตการวิจัย

การศึกษานี้ มุ่งเน้นการวิจัยเกี่ยวกับขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ประกอบด้วย 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ภาครัฐ 6 คน กลุ่มที่ 2 ผู้ประกอบการด้านธุรกิจการท่องเที่ยวภาคเอกชน จำนวน 5 คน และ กลุ่มที่ 3 นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ 4 คน รวมจำนวน 15 คน โดยผู้ศึกษากำหนดขอบเขตด้านเนื้อหา โดยมุ่งศึกษาด้านนโยบายสาธารณะด้านความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว ทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องดูแลและบังคับใช้กฎหมายในการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวต่างชาติ รวมไปถึงศึกษากฎหมาย ระเบียบ หรือแผนที่เกี่ยวข้องในรูปแบบของยุทธศาสตร์ แผนงาน และนโยบายระหว่างประเทศด้านการท่องเที่ยวที่ประเทศไทยเป็นภาคี ในการศึกษาครั้งนี้เลือกศึกษาเจาะเฉพาะพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ และเก็บข้อมูลในช่วงเวลาปี พ.ศ.2568

1.4 ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษานี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Approach) นำวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพมาใช้ในการวิจัยนี้ รวมทั้งเป็นส่วนเสริมหรือส่วนเติมเต็มความสมบูรณ์ถูกต้องของงานวิจัย ใช้เทคนิคการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Selection Interview) สัมภาษณ์ระดับผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐและนายกสมาคมผู้ประกอบการภาคเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีการกำหนดแนวหัวข้อสัมภาษณ์ (Question Guide)

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ทราบและเข้าใจมาตรการด้านความปลอดภัยเพื่อป้องกันอาชญากรรมให้นักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน

1.5.2 ทราบแล้วเข้าใจสถานการณ์สภาพปัญหาและจุดอ่อน-จุดแข็ง ของมาตรการด้านความปลอดภัยนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่

1.5.3 สามารถเสนอและพัฒนามาตรการด้านความปลอดภัยนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่

2. ผลการศึกษาวิจัย

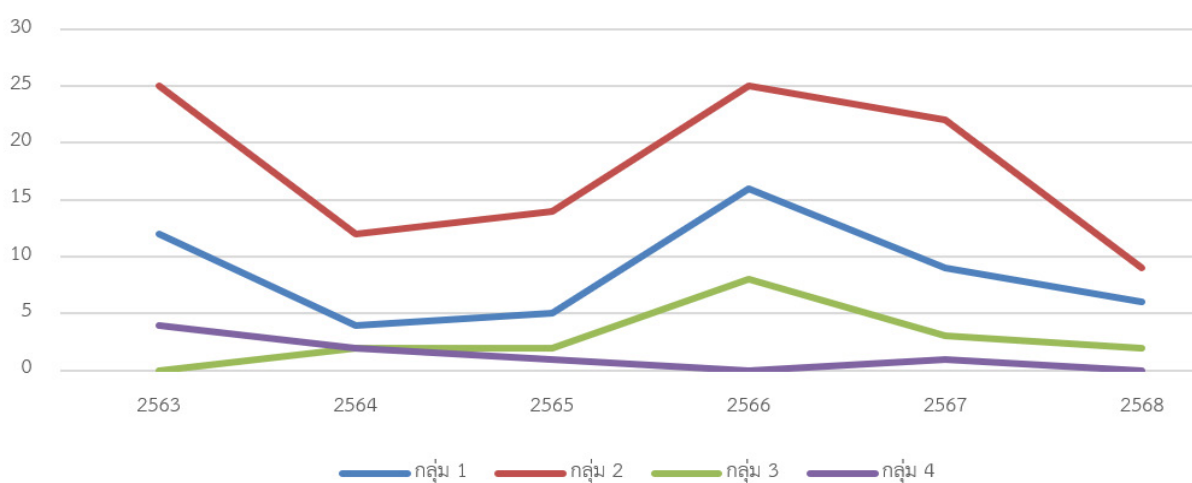
จากการศึกษาเรื่องมาตรการด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ส่งผลต่อการป้องกันอาชญากรรมในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่ามีประเด็นที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

2.1 สถิติคดีอาญาที่เกี่ยวข้องกับชาวต่างชาติ

2.1.1 ตารางจำนวน คดีอาญา 4 กลุ่ม ระหว่างปี พ.ศ. 2563-2568

ประเภท/ พ.ศ.	2563	2564	2565	2566	2567	2568	รวม
กลุ่มที่ 1	12	4	5	16	9	6	52
กลุ่มที่ 2	25	12	14	25	22	9	107
กลุ่มที่ 3	0	2	2	8	3	2	17
กลุ่มที่ 4	4	2	1	0	1	0	8
รวม	41	20	22	49	35	17	184

ที่มา: ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสถานีตำรวจ สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

แผนภูมิแสดงแนวโน้มจำนวนคดีอาญา 4 กลุ่ม ห้วงปี 2563-2568

จากการศึกษาพบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2563 ถึง 2568 จังหวัดเชียงใหม่มีสถิติการเกิดคดีอาญาที่เกี่ยวข้องกับชาวต่างชาติรวมทั้งสิ้น 184 คดี ซึ่งจัดแบ่งตามการจำแนกของสำนักงานตำรวจแห่งชาติออกเป็น 4 กลุ่มหลักได้แก่

กลุ่มที่ 1 อาชญากรรมร้ายแรง (เช่น ฆาตกรรม พยายามฆ่า หรือการทำร้ายร่างกายร้ายแรง) กลุ่มที่ 2 อาชญากรรมต่อทรัพย์ (เช่น ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือชิงทรัพย์) กลุ่มที่ 3 คดีเพศและอนาจาร และกลุ่มที่ 4 คดียาเสพติด เมื่อพิจารณาเชิงสถิติพบว่าอาชญากรรมในแต่ละกลุ่มมีแนวโน้มและลักษณะที่แตกต่างกัน แต่โดยภาพรวมสะท้อนความเสี่ยงด้านความปลอดภัยที่อาจกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมายังเชียงใหม่ ภาพรวมสถิติในจำนวนคดีทั้งหมด 184 คดีนั้น อาชญากรรมที่อยู่ในกลุ่ม 2 หรืออาชญากรรมต่อทรัพย์มีจำนวนมากที่สุดถึง 107 คดี คิดเป็นกว่าครึ่งของสถิติทั้งหมด รองลงมาคือกลุ่ม 1 อาชญากรรมร้ายแรง 52 คดี กลุ่ม 3 คดีเพศและอนาจาร 17 คดี และกลุ่ม 4 คดียาเสพติด 8 คดี จะเห็นได้ว่าแม้กลุ่ม 4 จะมีจำนวนน้อยที่สุด แต่ยังเป็นปัญหาที่มีความสำคัญ เนื่องจากเกี่ยวข้องกับภาพลักษณ์ด้านความปลอดภัยของสังคมไทยและมาตรการควบคุมยาเสพติด แนวโน้มรายปีเมื่อพิจารณารายปี พบว่าปี พ.ศ. 2563 มีจำนวนคดีสูงถึง 41 คดี และลดลงในปี 2564 เหลือ 20 คดี ก่อนจะเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในปี 2565 เป็น 22 คดี หลังจากนั้นในปี 2566 จำนวนคดีเพิ่มสูงที่สุดในรอบหกปีอยู่ที่ 49 คดี ซึ่งสะท้อนถึงการทำลายด้านการบังคับใช้กฎหมายและมาตรการดูแลความปลอดภัยในช่วงนั้น ต่อมาในปี 2567 จำนวนคดีลดลงเหลือ 35 คดี และลดลงอย่างมากอีกครั้งในปี 2568 เหลือเพียง 17 คดี สะท้อนถึงประสิทธิภาพของมาตรการด้านความปลอดภัยหรือการควบคุมพื้นที่ที่เข้มข้นขึ้น ซึ่งการวิเคราะห์ตามกลุ่มอาชญากรรมสำหรับกลุ่ม 1 อาชญากรรมร้ายแรง มีจำนวนรวม 52 คดี และมีแนวโน้มผันผวน โดยปี พ.ศ. 2566 พบมากที่สุด 16 คดี แสดงให้เห็นว่าความรุนแรงในลักษณะนี้อาจเกิดขึ้นตามสถานการณ์เฉพาะ เช่น เหตุทะเลาะวิวาทหรือความขัดแย้งในสถานบันเทิง ซึ่งแม้จำนวนไม่สูงเท่ากลุ่มอื่น แต่ความร้ายแรงของผลกระทบทำให้จำเป็นต้องให้ความสำคัญในการป้องกัน

กลุ่ม 2 อาชญากรรมต่อทรัพย์ เป็นกลุ่มที่มีจำนวนมากที่สุดต่อเนื่องในทุกปี โดยเฉพาะปี พ.ศ. 2566 พบสูงถึง 25 คดี การลักทรัพย์และการชิงทรัพย์สะท้อนความเสี่ยงต่อทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวต่างชาติ และยังส่งผลกระทบทางอ้อมต่อภาพลักษณ์ของจังหวัดในฐานะแหล่งท่องเที่ยวหลักของประเทศ

กลุ่ม 3 คดีเพศและอนาจาร แม้มีจำนวนน้อยกว่า คือ 17 คดีตลอดหกปี แต่แนวโน้มเพิ่มขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2565 และ พ.ศ. 2566 ซึ่งบ่งชี้ถึงความจำเป็นในการเฝ้าระวังพื้นที่ท่องเที่ยวกลางคืนและสถานบันเทิง เนื่องจากปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบต่อความรู้สึกปลอดภัยและความมั่นใจของนักท่องเที่ยวโดยตรง และ

กลุ่ม 4 คดียาเสพติด รวม 8 คดี มีแนวโน้มลดลงต่อเนื่องและในบางปีไม่มีสถิติเลย อย่างไรก็ตาม คดีกลุ่มนี้ไม่อาจมองข้าม เนื่องจากการเกี่ยวข้องกับยาเสพติดย่อมสร้างความเสียหายต่อภาพลักษณ์ด้านความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อยของจังหวัดเชียงใหม่และประเทศไทยในสายตาชาวต่างชาติ

ผลกระทบและข้อเสนอแนะจากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นว่าปัญหาอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับชาวต่างชาติในเชียงใหม่มีลักษณะเฉพาะที่ต้องการมาตรการแก้ไขที่แตกต่างกัน โดยกลุ่ม 2 ต้องการป้องกันที่เข้มงวดขึ้นผ่านการติดตั้งกล้องวงจรปิด การเพิ่มกำลังสายตรวจ และการให้คำแนะนำด้านการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว กลุ่ม 1 ต้องมีมาตรการควบคุมพื้นที่เสี่ยงโดยเฉพาะย่านสถานบันเทิง และการเพิ่มจุดตรวจเพื่อป้องกันเหตุรุนแรง กลุ่ม 3 ควรพิจารณาป้องกันการล่อลวงละเมิดในสถานบันเทิง เช่น การตรวจสอบใบอนุญาต และการควบคุมกิจการอย่างเข้มงวด ส่วนกลุ่ม 4 แม้จำนวนไม่มากแต่ควรใช้มาตรการกฎหมายและการสืบสวนเชิงรุกเพื่อป้องกันไม่ให้ขยายตัว

สถิติในช่วงปี พ.ศ. 2563–2568 แสดงให้เห็นว่าปัญหาอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับชาวต่างชาติในจังหวัดเชียงใหม่ยังคงเป็นประเด็นสำคัญที่ต้องได้รับการดูแลอย่างต่อเนื่อง ทั้งจากภาครัฐ หน่วยงานตำรวจ และผู้ประกอบการท่องเที่ยว การมีมาตรการป้องกันเชิงรุก การให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวอย่างทั่วถึง และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน จะเป็นกุญแจสำคัญในการสร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัย และรักษาภาพลักษณ์ของเชียงใหม่ในฐานะแหล่งท่องเที่ยวระดับนานาชาติอย่างยั่งยืน

2.1.2 ตารางจำนวนคดีอาญา 4 กลุ่มที่เกิดขึ้นในจังหวัดเชียงใหม่ แบ่งตามช่วงเวลาเกิดเหตุ ระหว่าง ปีพ.ศ. 2563-2568

ข้อหา/ เวลา	00.01-08.00 น.	08.01-16.00 น.	16.01-24.00 น.
กลุ่มที่ 1 ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย เพศ	10	21	63
กลุ่มที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	36	39	32
กลุ่มที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	2	12	3
กลุ่มที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	4	3	1
รวม	52	75	99

จากการศึกษาพบว่า การวิเคราะห์คดีอาญา 4 กลุ่มตามช่วงเวลา (พ.ศ. 2563–2568) คดีอาญาที่เกี่ยวข้องกับชาวต่างชาติในจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อพิจารณาในมิติเวลาของการเกิดเหตุ สามารถจัดจำแนกได้เป็น 3 ช่วงเวลาหลัก ได้แก่ ช่วงเช้ามืดถึงเช้า (00.01–08.00 น.) ช่วงกลางวัน (08.01–16.00 น.) และช่วงเย็นถึงกลางคืน (16.01–24.00 น.) โดยมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 226 คดี ตลอดหกปี ซึ่งสะท้อนให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของผู้ก่อเหตุ ลักษณะกิจกรรมของนักท่องเที่ยว และสภาพแวดล้อมในแต่ละช่วงเวลา

ภาพรวมสถิติชี้ให้เห็นว่าช่วงเวลาที่เกิดคดีมากที่สุดคือช่วงเย็นถึงกลางคืน (16.01–24.00 น.) รวมทั้งสิ้น 99 คดี คิดเป็นร้อยละ 43.8 ของคดีทั้งหมด รองลงมาคือช่วงกลางวัน (08.01–16.00 น.) จำนวน 75 คดี และช่วงเช้ามืดถึงเช้า (00.01–08.00 น.) จำนวน 52 คดี แนวโน้มดังกล่าวสอดคล้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยวในเชียงใหม่ ซึ่งส่วนใหญ่เกิดขึ้นในช่วงกลางวันและยามค่ำคืน โดยเฉพาะการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ตลาดกลางคืน และสถานบันเทิงต่าง ๆ โดยสามารถวิเคราะห์รายกลุ่มได้ดังนี้

กลุ่ม 1 ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ คดีในกลุ่มนี้มีจำนวนรวม 94 คดี และพบมากที่สุดในช่วงเวลากลางคืนจำนวน 63 คดี แสดงให้เห็นว่าความรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับร่างกายและเพศมักเกิดขึ้นในช่วงที่นักท่องเที่ยวออกไปทำกิจกรรมในสถานบันเทิงหรือพื้นที่ที่มีผู้คนหนาแน่น โดยช่วงกลางวันพบ 21 คดี และช่วงเช้า 10 คดี ซึ่งถือว่าน้อยกว่าอย่างมีนัยสำคัญ

กลุ่ม 2 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ กลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่มีจำนวนสูงที่สุดรวม 107 คดี และมีการกระจายตัวค่อนข้างสมดุลระหว่างช่วงเวลา โดยพบมากที่สุดในช่วงกลางวัน 39 คดี รองลงมาคือช่วงเช้า 36 คดี และกลางคืน 32 คดี ลักษณะนี้สะท้อนว่าการโจรกรรมหรือการลักทรัพย์ไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะเวลากลางคืน แต่สามารถเกิดขึ้นได้ตลอดทั้งวัน โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก เช่น แหล่งชุมชน ตลาด และแหล่งท่องเที่ยวกลางแจ้ง

กลุ่ม 3 ความผิดปกติพิเศษ มีจำนวนรวม 17 คดี พบมากที่สุดในช่วงกลางวัน 12 คดี ในขณะที่ช่วงเช้ามืดมีเพียง 2 คดี และกลางคืน 3 คดี การเกิดคดีในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่มักเชื่อมโยงกับการดำเนินธุรกิจหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเอกสาร กฎหมายพิเศษ หรือการหลอกลวงเชิงธุรกรรม ซึ่งมีโอกาสเกิดขึ้นมากในเวลาราชการหรือเวลาทำการ

กลุ่ม 4 คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย กลุ่มนี้มีจำนวนรวมเพียง 8 คดี โดยเกิดมากที่สุดในช่วงเช้า 4 คดี รองลงมาคือช่วงกลางวัน 3 คดี และกลางคืน 1 คดี ลักษณะของคดีมักเกี่ยวข้องกับการกระทำผิดที่กระทบต่อความมั่นคงหรือกฎหมายที่รัฐเป็นผู้เสียหายโดยตรง

ผลกระทบและข้อเสนอแนะจากการวิเคราะห์พบว่า ความรุนแรงและการละเมิดทางเพศในกลุ่ม 1 มีความเสี่ยงสูงในช่วงเวลากลางคืน ซึ่งจำเป็นต้องมีมาตรการควบคุมสถานบันเทิง การเพิ่มกำลังเจ้าหน้าที่สายตรวจ การติดตั้งไฟส่องสว่าง และการประชาสัมพันธ์การป้องกันแก่นักท่องเที่ยว ในขณะที่กลุ่ม 2 เกิดขึ้นได้ตลอดทั้งวัน จึงควรเน้นการเฝ้าระวังในพื้นที่ท่องเที่ยวสำคัญ การติดตั้งกล้องวงจรปิด และการให้คำแนะนำแก่นักท่องเที่ยวในการป้องกันทรัพย์สินของตนเอง ส่วนกลุ่ม 3 และ 4 แม้มีจำนวนไม่มากแต่ควรมีมาตรการด้านกฎหมายและการตรวจสอบธุรกรรม รวมถึงการสร้างความตระหนักในหมู่นักท่องเที่ยวให้รู้เท่าทันกลโกง

กล่าวโดยสรุป สถิติการเกิดคดีอาญาตามช่วงเวลาสะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมของนักท่องเที่ยวและโอกาสการเกิดอาชญากรรม จังหวัดเชียงใหม่ควรใช้ข้อมูลนี้ในการกำหนดมาตรการเชิงพื้นที่และเชิงเวลา เพื่อเสริมสร้างความปลอดภัยที่เหมาะสม เช่น การเพิ่มความเข้มงวดในย่านสถานบันเทิงยามค่ำคืน การดูแลแหล่งท่องเที่ยวกลางวัน และการเฝ้าระวังเข้าในบางพื้นที่ ข้อมูลนี้ยังเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำนโยบายและแผนปฏิบัติการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยวต่างชาติอย่างยั่งยืน

2.2 การสัมภาษณ์หน่วยงานที่ปฏิบัติหน้าที่ดูแลรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึงสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่

จากการศึกษาเรื่อง มาตรการด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ส่งผลต่อการป้องกันอาชญากรรมในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่ามีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการสัมภาษณ์หน่วยงานที่ปฏิบัติหน้าที่ดูแลรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึงสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ดังต่อไปนี้

2.2.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล: ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ภาครัฐ จังหวัดเชียงใหม่

การศึกษานี้มุ่งสำรวจมาตรการด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ส่งผลต่อการป้องกันอาชญากรรมในจังหวัดเชียงใหม่ ผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึกหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับความปลอดภัย การคุ้มครองสิทธิ และประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว ได้แก่ ตำรวจท่องเที่ยวเชียงใหม่ ตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่ ตำรวจตรวจคนเข้าเมืองเชียงใหม่ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ (ทกจ.) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) สำนักงานเชียงใหม่ และอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย

บทบาทและมาตรการที่ใช้อยู่ตำรวจท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ขับเคลื่อนแนวคิด “สร้างพื้นที่ปลอดภัย” ในแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ โดยใช้เทคโนโลยี กล้อง AI เชื่อมฐานข้อมูลหมายจับของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ติดตั้งในจุดเข้า-ออกเมือง เช่น สนามบินและสถานีขนส่ง นวัตกรรมดังกล่าวพัฒนาต่อยอดจากความร่วมมือช่วงโควิดระบาด (แอป CM-CHANA ที่ต่อยอดเป็น “ไทยชนะ”) ในเชิงพื้นที่ ตำรวจท่องเที่ยวร่วมกับ

สถานีตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่ และเทศบาลนครเชียงใหม่ จัดระเบียบพื้นที่โดยรอบ “ประตูท่าแพ” และถนนคนเดิน ปรากฏปรากฏกลุ่มผู้ก่อความเดือดร้อน เช่น แก๊งหลอกขายอาหารนกเรียกเก็บเงินถ่ายภาพ พร้อมจัดเวรยาม 3 ผลัด ตรวจตราต่อเนื่อง อีกด้านหนึ่ง ได้พัฒนา สื่อเตือนภัย Do & Don't 3 ภาษา (ไทย-จีน-อังกฤษ) ครอบคลุมพฤติกรรมเสี่ยงในน้ำตก เส้นทางเดินป่า ตลาดนัด ท่าเรือ และแหล่งท่องเที่ยว เพื่อ “สื่อสารเชิงป้องกัน” ก่อนเกิดเหตุ ส่วนในมิติการเดินทางภายในเมือง หน่วยงานเห็นสาเหตุอุบัติเหตุจากการเช่ารถโดยผู้ไม่มีใบขับขี่สากลจึงร่วมกับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ทดลองระบบ ยานยนต์ไฟฟ้าความเร็วต่ำ (≤ 40 กม./ชม.) ให้บริการในโซนท่องเที่ยว พร้อมทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกำกับการเช่ารถจักรยานยนต์ และตั้งด่านจราจรเชิงป้องกันทุกวัน โดยตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่ใช้มาตรการ “โครงสร้างบังคับใช้” และจุดตรวจบูรณาการสถานีตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่ ประกาศ 4 เสาหลักความปลอดภัย ได้แก่ การป้องกัน (สายตรวจท่องเที่ยว/ฐานข้อมูลผู้ประกอบการ-รถเช่า-ที่พัก) การปราบปราม (บังคับใช้กฎหมายเข้ม) การสอบสวน (คดีที่เกิดกับนักท่องเที่ยว) และการอำนวยความสะดวก (One Stop Service) พร้อมทั้ง ศูนย์รักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว (ศปทท.) ในสังกัด วางแนวทางประเมินพื้นที่เสี่ยงแบบ IPB และบันทึกการตรวจตราของระบบ Police 4.0 เพื่อนำข้อมูลไปกำหนด “จุดตรวจร่วม” กับหน่วยงานหุ้นส่วน โดยมีรอง ผบก.ภ.จว. เป็นผู้สั่งการเส้นทางและตำแหน่งปฏิบัติ

ตำรวจตรวจคนเข้าเมืองเชียงใหม่โดยด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานเชียงใหม่ ดำเนินมาตรการคัดกรองด้วยระบบตรวจเอกลักษณ์บุคคลและยืนยันตัวตน (Biometric) และ รายการเฝ้าดู (Watchlist) สัมภาษณ์เชิงลึกผู้มีพฤติกรรมเสี่ยง เพื่อตัดไฟแต่ต้นลมผ่าน “การปฏิเสธเข้าเมือง/ผลักดันกลับ” รวมถึงคัดกรองผู้มีหมายจับที่เคลื่อนย้ายเข้า-ออกประเทศ พร้อมจัดชุดสืบสวนลาดตระเวนรอบสนามบินและใช้ รถตรวจการณ์อัจฉริยะ ช่วยประชาสัมพันธ์และป้องกันอุบัติเหตุจราจรในพื้นที่รับผิดชอบ บทบาทนี้แม้จะไม่เกี่ยวกับคดีที่เกิดภายในเมืองโดยตรง แต่ถือเป็นด่านสำคัญของ การป้องกันเชิงรุกแบบพรมแดน ที่ลดความเสี่ยงอาชญากรรมนำเข้า

สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ (ทกจ.) ดำเนินมาตรการโครงสร้างช่วยเหลือผู้เสียหายและมาตรฐานความปลอดภัย ทกจ.ทำงานเชิงระบบกับเครือข่ายตำรวจ โรงพยาบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดทำ คู่มือช่วยเหลือนักท่องเที่ยวต่างชาติผู้เสียหายคดีล่วงละเมิดทางเพศ เพื่อให้การคุ้มครองและประสานงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน พร้อมผลักดันมาตรฐานความปลอดภัยด้านท่องเที่ยว ในทางปฏิบัติมีการออกตรวจสถานประกอบการรายเดือน ร่วมกับตำรวจท่องเที่ยว หน่วยงานผังเมือง และทะเบียนธุรกิจนำเที่ยว เพื่อให้คำแนะนำมาตรฐานและรับฟังปัญหาผู้ประกอบการ

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) สำนักงานเชียงใหม่ ดำเนินมาตรการ สื่อสารความปลอดภัย-รับฟัง-แปลงเป็นสื่อความรู้ ททท.เชียงใหม่ ทำหน้าที่สื่อสารข้อปฏิบัติความปลอดภัย (เช่น ช่วงโควิด-19) ติดตามสถานการณ์ท่องเที่ยวผ่านผู้ประกอบการและ แคนเตอร์บริการข้อมูล พร้อมช่องทางร้องเรียน Call Center 1672 ข้อมูลที่รับเข้าถูกนำไปพัฒนาเป็นแผนภาพสารสนเทศ (Infographic) ป้องกันอาชญากรรมสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ เพื่อสร้างความเข้าใจก่อนการเดินทาง เน้นการป้องกันตนเองในประเด็นเสี่ยง อาทิ การเช่ารถและการใช้หมวกกันน็อกที่ได้มาตรฐาน

อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย: ศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวและการประเมินผลสม่ำเสมอ อุทยานฯ จัดตั้ง ศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยว ในพื้นที่ รับมือเหตุฉุกเฉินและประสานงานผ่านวิทยุ/หนังสือทางการ พร้อมเก็บสถิติ, ประเมิน, ถอดบทเรียนต่อเนื่อง โดยระบุความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับร้อยละ 90 และเสนอให้ยกระดับสู่ ศูนย์บูรณาการความปลอดภัยแบบหลายหน่วยงานภายในอุทยาน ทั้งยังใช้แบบประเมินคิวอาร์โค้ด QR Code รับฟังเสียงนักท่องเที่ยวสม่ำเสมอ

2.2.2 ผู้ประกอบการเอกชนต่อความปลอดภัยนักท่องเที่ยวต่างชาติในจังหวัดเชียงใหม่

จังหวัดเชียงใหม่เป็นจุดหมายปลายทางท่องเที่ยวสำคัญที่ต้องรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติซึ่งเพิ่มขึ้นทุกปี แม้จะสร้างประโยชน์ด้านเศรษฐกิจอย่างมาก แต่ก็ย่อมตามมาด้วยความเสี่ยงด้านอาชญากรรม อุบัติเหตุ และการเอาเปรียบผู้ใช้บริการ จึงเป็นความท้าทายของทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่จะร่วมกันดูแลความปลอดภัย และสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยวที่มาเยือน โดยมุมมองกลุ่มผู้ประกอบการเอกชนหลายองค์กร ไม่ว่าจะเป็นหอการค้า สมาคมธุรกิจท่องเที่ยว สมาคมมัคคุเทศก์ สมาคมร้านอาหารและสถานบันเทิง สมาคมโรงแรมภาคเหนือ รวมทั้งสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงใหม่ ช่วยให้เห็นมิติที่หลากหลายของปัญหา ตลอดจนแนวทางการแก้ไขที่จะนำไปสู่ความร่วมมืออย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งหอการค้าจังหวัดเชียงใหม่ผู้แทนจากหอการค้าได้ชี้ให้เห็นถึงความเสี่ยงหลักของนักท่องเที่ยวต่างชาติสองประการ คือ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และความกลัวการถูกเอาเปรียบด้านราคา โดยเฉพาะที่พัก ร้านอาหาร หรือบริการรถโดยสาร ข้อเสนอสำคัญคือให้สถานประกอบการแสดงราคาอย่างโปร่งใส และมีเครื่องหมายมาตรฐานรับรอง เพื่อให้นักท่องเที่ยวมั่นใจว่าจะได้รับบริการที่เป็นธรรม หอการค้ายังได้กล่าวถึงมาตรการที่สนับสนุนแล้ว เช่น การติดตั้งกล้องวงจรปิดในพื้นที่ท่องเที่ยว การอบรมพนักงานบริการ และการกวดขันมารยาทการขับรถโดยสาร อย่างไรก็ตาม ความร่วมมือกับหน่วยงานรัฐยังมีไม่มากนัก ปัญหาที่พบเป็นประจำคืออุบัติเหตุจากคุณภาพยานพาหนะหรือถนนหนทางที่ไม่เหมาะสม หอการค้าเสนอให้รัฐและเอกชนร่วมกันจัดการเรื่องนี้อย่างจริงจัง รวมถึงแก้ปัญหาตัวแทนเขต (Nominee) ที่ผิดกฎหมาย ซึ่งกระทบต่อความเป็นธรรมทางธุรกิจ

สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่มองว่านักท่องเที่ยวมีความกังวลเป็นพิเศษในยามค่ำคืน ไม่ว่าจะเป็นสถานบันเทิงหรือแหล่งท่องเที่ยวที่ไม่คุ้นเคย พวกเขากลัวการถูกหลอกลวงหรือเอาเปรียบจากผู้ให้บริการบางราย แม้ว่าจะมีมาตรการจากรัฐและตำรวจท่องเที่ยวบ้าง แต่ยังไม่เพียงพอ ซึ่งข้อเสนอสำคัญของสมาคม คือ การเพิ่มจุดตรวจรักษาความปลอดภัยในพื้นที่สำคัญ การจัดเจ้าหน้าที่ที่สื่อสารได้หลายภาษา รวมทั้งการพัฒนาระบบแจ้งเหตุฉุกเฉินที่เข้าถึงง่าย นอกจากนี้ สมาคมยังเสนอให้มีฐานข้อมูลกลางของนักท่องเที่ยวเพื่อใช้ในการฉกฉวย และการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้ผู้ประกอบการเข้าใจการจัดการความเสี่ยงขั้นพื้นฐาน

แม้สำนักงานอุตสาหกรรมไม่ได้มีภารกิจโดยตรงด้านความปลอดภัยนักท่องเที่ยว แต่ผู้แทนก็สะท้อนถึงความกลัวของนักท่องเที่ยวต่างชาติ เช่น การถูกทำร้าย การถูกลักพาตัว หรือความกังวลเรื่องความปลอดภัยในร้านอาหารและสถานบันเทิง ข้อเสนอแนะคือควรมีคู่มือหรือแอปพลิเคชันที่รวมข้อมูลสำคัญ เช่น เบอร์ติดต่อสถานกงสุลและตำรวจท่องเที่ยว เพื่อให้ผู้มาเยือนเข้าถึงการช่วยเหลือได้ง่าย

อย่างไรก็ตาม สำนักงานอุตสาหกรรมยังไม่มีมาตรการหรือความร่วมมือกับหน่วยงานรัฐที่ชัดเจน และยังไม่พบปัญหาความปลอดภัยโดยตรงในภารกิจของตน ส่วนสมาคมมัคคุเทศก์เน้นย้ำบทบาทของมัคคุเทศก์ที่อยู่ใกล้ชิดกับนักท่องเที่ยวมากที่สุด พวกเขาเป็นทั้งผู้แนะนำและผู้ดูแลเบื้องต้นในการป้องกันอาชญากรรม ข้อเสนอแนะแก่นักท่องเที่ยว เช่น การสะพายกระเป๋าไว้ด้านหน้า การหลีกเลี่ยงสถานบันเทิงยามค่ำคืนตามลำพัง การกลับที่พักก่อนเวลา 22.00 น. หรือการไม่ไวใจคนแปลกหน้า ถือเป็นแนวปฏิบัติสำคัญ จุดแข็งของสมาคมคือมัคคุเทศก์จำนวนมากสมัครเป็นอาสาสมัครตำรวจท่องเที่ยว ทำให้มีการเชื่อมโยงกับหน่วยงานรัฐโดยตรง แต่ข้อจำกัดคือจำนวนตำรวจท่องเที่ยวมีไม่เพียงพอ จึงจำเป็นต้องขยายเครือข่ายการให้ความรู้แก่ชุมชนท้องถิ่นเพื่อช่วยกันดูแลนักท่องเที่ยว

สมาคมร้านอาหารและสถานบันเทิงผู้แทนสมาคมมองว่านักท่องเที่ยวต่างชาติมีความกังวลต่อความปลอดภัยในสถานบันเทิง โดยเฉพาะกรณีที่ลูกค้าไม่ยอมชำระเงิน หรือปัญหาการให้บริการที่อาจนำไปสู่ความขัดแย้ง สมาคมใช้วิธีการสื่อสารผ่านกลุ่มไลน์เพื่อแจ้งเหตุและแลกเปลี่ยนข้อมูล พร้อมทั้งเสนอให้รัฐเข้ามาจัดอบรมพนักงานและผู้ประกอบการ เพื่อให้เข้าใจวิธีดูแลนักท่องเที่ยวในสถานการณ์เสี่ยง

สมาคมโรงแรมภาคเหนือมุ่งเน้นเรื่องความปลอดภัยภายในที่พัก โดยไม่อนุญาตให้บุคคลภายนอกที่ไม่ได้ลงทะเบียนเข้ามาในบริเวณโรงแรม มีการร่วมมือกับตำรวจพื้นที่และตำรวจท่องเที่ยวในการตรวจตราและสอบถามข้อมูลเป็นประจำ ปัญหาที่พบคือการลี้ภัยของบรรดาสาวก หรือการใช้ยาเสพติดภายในห้องพัก ซึ่งบางครั้งกระทบต่อแขกคนอื่น ข้อเสนอของสมาคม คือ ควรสร้างระบบการประสานงานร่วมกันระหว่างตำรวจท่องเที่ยว ตำรวจท้องที่ และผู้ประกอบการโรงแรม เพื่อให้การแก้ไขปัญหามีประสิทธิภาพ ไม่แบ่งแยกหน่วยงาน นอกจากนี้ยังควรพัฒนาบุคลากรที่สื่อสารภาษาต่างประเทศได้มากขึ้น และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับชาวต่างชาติให้ครอบคลุม

ภาคเอกชนชี้ให้เห็นตรงกันว่า ปัญหาหลักของนักท่องเที่ยวต่างชาติในเชียงใหม่ไม่ได้จำกัดเพียงอาชญากรรมร้ายแรง แต่รวมถึงความรู้สึกไม่มั่นใจในมาตรฐานบริการ การเอาเปรียบ และโครงสร้างพื้นฐานที่ไม่เอื้อต่อความปลอดภัยแนวทางสำคัญที่ภาคเอกชนทุกฝ่ายเสนอร่วมกัน ได้แก่ 1) ความโปร่งใสด้านราคาและมาตรฐานบริการ, 2) การเพิ่มการสื่อสารและข้อมูลหลายภาษา, การพัฒนาระบบแจ้งเหตุและฐานข้อมูลกลาง, 3) การสร้างเครือข่ายระหว่างภาครัฐ เอกชน ชุมชน และ 4) การอบรมบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้เข้าใจมาตรการความปลอดภัย

2.2.3 นักท่องเที่ยวต่างชาติต่อความปลอดภัยในเชียงใหม่

นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น นายโนริโตะ อูรัน ชาวญี่ปุ่นวัย อายุ 70 ปี ผู้มีรายได้มั่นคงและเดินทางมาเชียงใหม่หลายร้อยครั้ง แสดงให้เห็นถึงความมั่นใจในความปลอดภัยของจังหวัดเชียงใหม่เป็นอย่างมาก เขาเคยได้รับข้อมูลมาตรการด้านความปลอดภัยจากกงสุลญี่ปุ่นประจำเชียงใหม่ และไม่เคยประสบเหตุที่ทำให้รู้สึกไม่ปลอดภัยแม้แต่ครั้งเดียว อย่างไรก็ตาม เขาตระหนักดีว่าหากมีอาชญากรรมเกิดขึ้น ย่อมส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยวโดยรวม เขายังเคยได้รับคำเตือนจากผู้ประกอบการและเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นเกี่ยวกับสถานที่ที่ควรหลีกเลี่ยง เช่น ร้านคาราโอเกะบางแห่งในย่านกลางคืน สำหรับข้อเสนอแนะ เขามองว่าควรมีคู่มือหรือเอกสารคำแนะนำด้านความปลอดภัยเป็นภาษาต่างประเทศ และเพิ่มจำนวนอาสาสมัครสายตรวจด้านการท่องเที่ยวเพื่อช่วยสร้างความมั่นใจและเป็นแรงจูงใจให้เขาและเพื่อนร่วมชาติเลือกเชียงใหม่เป็นจุดหมายปลายทางต่อไป

นักท่องเที่ยวชาวเยอรมัน นายเดวิด เนโซลตา ชาวเยอรมัน อายุ 47 ปี ซึ่งเดินทางมาเชียงใหม่ติดต่อกันกว่า 14 ปี ระบุว่ารู้จักและเคยศึกษามาตรการด้านความปลอดภัยด้วยตนเองก่อนมาเยือนเชียงใหม่ เขารู้สึกปลอดภัยระหว่างการท่องเที่ยว แต่ก็ยอมรับว่าเคยพบเหตุการณ์อาชญากรรมหรืออุบัติเหตุที่ทำให้ต้องระมัดระวังตัวมากขึ้น

แม้ไม่ได้รับข้อมูลด้านความปลอดภัยจากหน่วยงานไทยโดยตรงก่อนการเดินทาง แต่เขาสังเกตเห็นว่ามีตำรวจท่องเที่ยวหลายแห่งในเมืองเชียงใหม่ ซึ่งช่วยสร้างความมั่นใจได้ในระดับหนึ่ง ข้อเสนอแนะของเขา คือ นักท่องเที่ยวควรปฏิบัติตามกฎหมายไทยอย่างเคร่งครัด ระมัดระวังอุบัติเหตุทางถนน และสิ่งสำคัญที่สุดคือการหลีกเลี่ยงการทุจริตคอร์รัปชัน นอกจากนี้ เขายังเห็นว่าการมีเจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวนมากและโรงพยาบาลที่มีคุณภาพเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเชียงใหม่เป็นจุดหมายปลายทาง

นักท่องเที่ยวชาวจีน นายอี เสี่ยวจุน อายุ 39 ปี เดินทางมาเชียงใหม่เป็นครั้งที่ห้า แม้ไม่เคยรับรู้หรือศึกษามาตรการด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวในเชียงใหม่จากทางภาษาไทย แต่เขาได้รับคำแนะนำด้านความปลอดภัยจากสถานทูตจีนผ่าน SMS ทุกครั้งก่อนเดินทาง เขาไม่เคยประสบเหตุการณ์ที่ทำให้รู้สึกไม่ปลอดภัยเลย และไม่เคยได้รับคำแนะนำจากตำรวจหรือหน่วยงานท้องถิ่น แต่เขามีข้อเสนอแนะที่ชัดเจนว่าหน่วยงานไทยควรเผยแพร่ข้อมูลด้านความปลอดภัยผ่านช่องทางออนไลน์ เช่น เว็บไซต์ โซเชียลมีเดีย หรือแอปพลิเคชัน เพื่อให้นักท่องเที่ยวต่างชาติสามารถเข้าถึงได้ง่ายและทันสมัย สำหรับระบบช่วยเหลือฉุกเฉิน เขายังเชื่อมั่นว่าหน่วยงานในเชียงใหม่มีความพร้อมและตอบสนองได้รวดเร็ว ความรู้สึกปลอดภัยนี้เป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้เขาตัดสินใจกลับมาเที่ยวเชียงใหม่ซ้ำ

นักท่องเที่ยวชาวเกาหลี นายแทจิน ลี อายุ 37 ปี ผู้มีประสบการณ์ทำงานร่วมกับตำรวจและโรงพยาบาลในเชียงใหม่ สะท้อนมุมมองที่แตกต่างเล็กน้อย เขาเชื่อว่าความปลอดภัยในเชียงใหม่เพียงพอ แต่ปัญหาที่พบมากคืออุบัติเหตุทางถนน โดยเฉพาะกรณีนักท่องเที่ยวขับรถเข้าด้วยตนเองโดยไม่ประสบการณ์ซึ่งมักก่อให้เกิดอุบัติเหตุร้ายแรง เขาเสนอให้ร้านเช่ารถจักรยานยนต์ต้องให้ข้อมูลด้านความปลอดภัยแก่ผู้เช่าก่อนทุกครั้ง เช่น วิดีโอข้อควรระวัง การใส่สัญญาณไฟจราจร และการสวมหมวกกันน็อก รวมทั้งควรสนับสนุนให้นักท่องเที่ยวซื้อประกันภัยก่อนเดินทางมา นอกจากนี้ เขายังเสนอให้โรงแรมจัดหาข้อมูลเบอร์สายด่วนตำรวจท่องเที่ยว 1155 ให้แก่นักท่องเที่ยวทุกคนตั้งแต่เช็คอิน เพื่อให้มั่นใจว่าสามารถขอความช่วยเหลือได้ทันที เขามีแผนที่จะสมัครเข้าร่วมงานกับโรงพยาบาลเอกชนเพื่อช่วยเหลือนักท่องเที่ยวด้านภาษา และเชื่อว่าหากตำรวจให้ความร่วมมือในการสอบสวนคดีที่นักท่องเที่ยวเป็นผู้เสียหายก่อนกลับประเทศ ก็จะช่วยลดโอกาสที่มิฉาชีพจะเลือกนักท่องเที่ยวต่างชาติเป็นเป้าหมาย

กล่าวโดยสรุป ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ไม่ใช่เพียงมิติของอาชญากรรมร้ายแรงเท่านั้น แต่ครอบคลุมปัญหาเชิงโครงสร้างของระบบบริการและสภาพแวดล้อมเมือง เช่น ความโปร่งใสด้านราคา มาตรฐานอุปกรณ์ความปลอดภัย การสื่อสารหลายภาษา คุณภาพโครงสร้างพื้นฐาน และปัจจัยสิ่งแวดล้อม (PM2.5) ซึ่งทั้งหมดมีผลต่อความรู้สึกปลอดภัยและความเชื่อมั่น ของนักท่องเที่ยวต่างชาติไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าความเสี่ยงถูกกระทำผิดโดยตรงซึ่งในมุมมองอาชญาวิทยา ข้อมูลสะท้อนกรอบคิดกิจวัตรประจำวัน (Routine Activity Theory) และสามเหลี่ยมอาชญากรรม (Crime Triangle) อย่างเด่นชัด กล่าวคือเมื่อกิจกรรมท่องเที่ยวฟื้นตัวหลังโควิด (จำนวนคดีย้อมฟุ้งเป็นคลื่นตามฤดูกาลและช่วงเวลาที่กิจกรรมการท่องเที่ยวหนาแน่น⁷ โดยเฉพาะยามเย็นถึงค่ำในย่านสถานบันเทิงและแหล่งรวมคน

3. สรุปผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่องมาตรการด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ส่งผลต่อการป้องกันอาชญากรรมในจังหวัดเชียงใหม่ ผู้เขียนสามารถสรุปผลและมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

⁷ Cohen, L. E., & Felson, M., "Social change and crime rate trends: A routine activity approach," *American Sociological Review* 44, no. 4 (August 1979): 588–608.

3.1 สรุปผล

มาตรการรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยวเป็นมาตรการที่หน่วยต่างๆออกมาใช้เฉพาะหน่วยของตน ยังไม่มีการบูรณาการกันในภาพรวม ทั้งที่ปัญหาที่เกิดขึ้นประการใดประการหนึ่งนั้น ปัญหานั้นจะต้องแก้ไข โดยองค์กรที่เกี่ยวข้องกับภาคความปลอดภัยในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในภาพรวม มิใช่แก้ไข โดยหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งหรือ อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเป็นการเฉพาะ และไม่มีการชักจูงแผนเผชิญเหตุ เมื่อเกิดเหตุความไม่ปลอดภัยขึ้นกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ ทำให้ขาดการบูรณาการข้อมูลหรือชักจูงการปฏิบัติในภาพรวม โดยเมื่อเกิดเหตุความไม่ปลอดภัยขึ้นกับนักท่องเที่ยวต่างชาติแล้ว แต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือภาคเอกชน ก็จะดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของตนเอง มีนายเป็นขึ้นเป็นตอนหรือ มิได้มีการแบ่งปันข้อมูล หรือเก็บรวบรวมสถิติในภาพรวมเพื่อเป็นแนวทางป้องกันเหตุ ความไม่ปลอดภัยขึ้นกับนักท่องเที่ยวต่างชาติในอนาคตแต่อย่างใด โดยในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยวต่างชาตินั้น แต่ละหน่วยงาน มีเทคโนโลยี ทั้งฮาร์ดแวร์ หรือซอฟต์แวร์ ที่เป็นเฉพาะแต่หน่วยงานของตน ตัวอย่างเช่น ตำรวจพื้นที่ มีระบบจุดตรวจสอบสายตรวจโพธิ์หรือ 4.0 ตำรวจท่องเที่ยว มีกล้องเฝ้าคอยตรวจจับบุคคลผู้กระทำความผิดในแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น แต่มิได้มีการประชุมเพื่อบูรณาการนำเทคโนโลยีเหล่านั้น มาใช้ร่วมกันในการเกิดเหตุความไม่ปลอดภัยขึ้น และการบังคับใช้กฎหมายที่บัญญัติมาเพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวต่างชาตินั้นยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์ เช่น กรณีของการเอารถเอาเปรียบนักท่องเที่ยว ของร้านคาราโอเกะที่จำหน่ายสินค้าเกินราคา ฉ้อฉล หลอกลวงนักท่องเที่ยว ขายสินค้าในราคาแพงโดยที่นักท่องเที่ยวไม่ทราบ หรือกรณีของการให้นักท่องเที่ยวเช่ารถจักรยานยนต์ขับขึ้นจังหวัดเชียงใหม่ อันไม่เป็นไปตามกฎหมายนั้น หรือแม้กระทั่งกรณีที่นักท่องเที่ยวต่างชาติเป็นผู้เสียหายหรือเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา การปฏิบัติของพนักงานสอบสวนในการดำเนินการสอบปากคำนักท่องเที่ยวต่างชาติ แม้จะมีกฎหมายระเบียบ หรือมาตรการกำหนดไว้แล้ว แต่พนักงานสอบสวนยังขาดความรู้ความเข้าใจในส่วนนี้เป็นอันมาก ตลอดจนขาดการสื่อสารประชาสัมพันธ์ถึงความปลอดภัยในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ไปยังนักท่องเที่ยวต่างชาติ ทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ขาดความรู้หรือขาดความมั่นใจในความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว โดยเมื่อนักท่องเที่ยวจะต้องการทราบถึงความเพราะระดับความปลอดภัย ในการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ นั้น นักท่องเที่ยวก็จะดำเนินการหาข้อมูลเองในกรณีที่เป็นนักท่องเที่ยวอิสระ หรือทำการสอบถามผู้นำเที่ยวในกรณีที่เป็นนักท่องเที่ยวแบบกลุ่ม

3.2 ข้อเสนอแนะ

3.2.1 เห็นควรให้มีการจัดทำแผน หรือมาตรการในการรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ โดยมีการบูรณาการทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งในปัจจุบันกองบัญชาการตำรวจท่องเที่ยว โดย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว หรือ ศปทท.ตร. ซึ่งเป็นลักษณะของการบูรณาการร่วมกัน ของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อกำหนดแนวทาง มาตรการรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยวต่างชาติในแต่ละจังหวัด รวมถึงจังหวัดเชียงใหม่

3.2.2 เห็นควรว่าเมื่อมีการจัดทำมาตรการดังกล่าวแล้ว ก็ต้องแบ่งการปฏิบัติตามแผน หรือมาตรการออกเป็น 3 ส่วน ทั้งในส่วนก่อนเกิดเหตุขณะเกิดเหตุและหลังเกิดเหตุ โดยก่อนเกิดเหตุจะต้องมีการชักจูงปิดเตรียม ขั้นตอนการปฏิบัติของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และในขณะเกิดเหตุ ก็มีการปฏิบัติการสื่อสาร บูรณา

การทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาพรวม เพื่อแก้ปัญหาเรื่องความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เกิดขึ้นในขณะนั้น และหลังเกิดเหตุขึ้น ก็จำเป็นต้องมีการประชุมถอดบทเรียน ถึงปัญหาความไม่ปลอดภัยของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เกิดขึ้น เพื่อนำมาเป็นแผนการหรือขั้นตอนการปฏิบัติงาน การแก้ไขปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต

3.2.3 เห็นควรนำเทคโนโลยีของทุกส่วน ทางส่วนราชการและส่วนเอกชน มาบูรณาการร่วมกัน เช่น ในส่วนของ ตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีกล้องวงจรปิด และมีการทำ ข้อมูล ท้องถิ่น ระบุ โหนด ระบบคอมพิวเตอร์ อย่างครอบคลุม ก็นำมา ประสานการปฏิบัติร่วมกับ ข้อมูล บุคคลเข้าออกของชาวต่างชาติ ของสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ในส่วนของตำรวจท่องเที่ยว ที่มีกล้องเฝ้าในการตรวจสอบผู้กระทำความผิดตามหมายจับ ที่ติดตั้งในแหล่งท่องเที่ยว หรือ สายตรวจอัจฉริยะที่มีเครื่องแปลภาษา ติดกับตัวผู้ได้บัตรหน้าที่ทุกนายนั้น ก็นำมาปฏิบัติร่วมกันในทุกภาคส่วน โดยมีการซักซ้อมแผน หรือจะเป็นกรณีของอุทยาน ในกรณีที่นักท่องเที่ยว พลัดหลงในพื้นที่อุทยานหรือในป่า ก็มีการนำมาใช้เทคโนโลยีโดรนในการบินตรวจจับความร้อนเพื่อตรวจหานักท่องเที่ยว หรือแม้กระทั่งในกรณีของการเกิดอุบัติเหตุทั้งทางรถยนต์และรถจักรยานยนต์ ที่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมักประสบเหตุ นั้น ก็ต้องมีการบูรณาการร่วมกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในการติดตั้ง เทคโนโลยีในการตรวจจับความเร็ว หรือไฟฟ้าส่องสว่าง หรือลักษณะทางกายภาพของถนนอื่น ๆ เพื่อป้องกันเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตต่อไป

3.2.4 เห็นควรให้มีการบังคับใช้กฎหมายกับหน่วยงานภาคเอกชน ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว อย่างเคร่งครัด ไม่ว่าจะเป็นกรณีของ ร้านคาราโอเกะที่เปิดเกินเวลาและจำหน่าย เครื่องดื่มในราคาที่ไม่เป็นความจริง หรือร้านจำหน่ายของที่ระลึก ร้านจำหน่ายสินค้า ที่เมื่อเหตุนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับราคา ก็จะฉ้อฉลหรือขาย ราคาเกินกว่าที่เป็นความจริง รวมถึงในกรณีของการบังคับใช้กฎหมาย กรณี นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเป็นผู้ต้องหาหรือผู้เสียหายนั้น ก็จะต้องมีการสอบปากคำนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติไว้ก่อน เนื่องจากเหตุผลที่เวลาที่นักท่องเที่ยวชาตินั้นอยู่ในประเทศไทยนั้นน้อย เป็นต้น

3.2.5 เห็นควรให้ทุกภาคส่วนบูรณาการร่วมกันในการสร้างรับรู้ ถึงความปลอดภัยในการท่องเที่ยว ในจังหวัดเชียงใหม่ ไปยังกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติที่กำลังตัดสินใจเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย หรือ กำลังเดินทางตัดสินใจเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ โดยการสร้างการรับรู้จะต้องเป็นไปทุกภาคส่วน โดยเฉพาะหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ที่มีหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทย จะต้องนำข้อมูลจากหน่วยงานด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวทุกส่วนมาเผยแพร่ไปสู่สายตาชาวโลก เพื่อที่จะทราบถึง มาตรการหรือระดับความปลอดภัยของการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ อันเป็นปัจจัยหลักปัจจัยหนึ่งในการเลือกเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ภาพรวมของเชียงใหม่สะท้อน “ระบบความปลอดภัยเชิงรุก” ที่พัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านเทคโนโลยี (AI Biometric) โครงสร้าง จุดตรวจ ศูนย์ช่วยเหลือ และการสื่อสารหลายภาษา ขณะที่ข้อจำกัดเชิงกฎหมาย เวลา และมาตรฐานบริการภาคเอกชน ยังคงเป็นปมหลักที่ต้องเฝ้าให้ขาดผ่านมาตรการกำกับดูแลที่บังคับใช้ได้จริงและรวดเร็ว ความร่วมมือเชิงบูรณาการระหว่างตำรวจท่องเที่ยว ตำรวจภูธร ตรวจคนเข้าเมือง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

References

- Burin Srisurang & Jomdet Trimek. "Problems and Obstacles in the Operation of Patrol Police Officers at Rat Burana Metropolitan Police Station." *RPCA Journal of Criminology and Social Sciences* 3(2) (July-December 2021): 55-68.
- Clarke, R. V. *Situational Crime Prevention*. Albany: Harrow and Heston, 1997.
- Cohen, L. E., & Felson, M. "Social change and crime rate trends: A routine activity approach." *American Sociological Review* 44, no. 4 (August 1979): 588-608.
- Corbet, S., O'Connell, J. F., Efthymiou, M., Guimard, C., & Lucey, B. "The impact of terrorism on European tourism," *Annals of Tourism Research* 75 (March 2019): 1-17.
- Mansfeld, Y., & Pizam, A. *Tourism, security and safety From theory to practice*. Oxford: Elsevier, 2006.